

(ΑΓΓΛΩΣ) ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ Θ' ΘΕΟ/ΝΙΚΕΣ
(ΚΕΦ. Β' 15)

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 508

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΕΤΟΣ ΚΑ'

ΤΗΛ. 628.280 ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 ΑΘΗΝΑΙ Τ. 147

15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1966 (Π.Ο.Η.)

ΜΗΝΥΜΑ

Π ρ ο ς

**ἅπαν τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης
Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος καὶ ἐξωτερικοῦ**

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ ἀργόγοργος πορεία τοῦ χρόνου ἔφε-
ρε καὶ πάλιν ἡμᾶς προσκυνητὰς εἰς τὸ
Σπήλαιον τῆς Βηθλεέμ, ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ
ἀχώρητος Θεὸς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Ἡ πρώτη ἡμῶν σκέψις, εἶναι σκέψις
εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν οὕτως εὐδοκήσαν-
τα Θεόν τῆς ἀγάπης. Ἐν συνεχείᾳ, καὶ
ὑπὸ τοὺς γλυκεῖς κωδωνισμοὺς τῶν ἀρ-
γυροήχων κωδῶνων συμπάσης τῆς Ὁρθο-
δοξίας, τῆς συνεορταζούσης μετὰ τε τῆς
Βηθλεέμ καὶ τῆς ἐν Οὐρανοῖς θριαμβευού-
σης ἐκκλησίας, ἀπευθυνόμεθα πρὸς ὑμᾶς,
τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, εὐχόμενοι ὑμῖν
τὰ θεῖα δῶρα τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Σω-
τῆρος, ἡτοι εἰρήνην ψυχῆς καὶ θερμὴν ἀγά-
πην, σὺν ὑγείᾳ καὶ χαρᾷ οἰκογενειακῇ.

Τὸ ὕψιστον μῆνυμα, ποθεινότατα ἐν
Κυρίῳ τέκνα, ὅπερ διεκηρύχθη ἐν τῷ ἀγίῳ
Σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ εἶναι ἡ ἀγάπη καὶ
εἰρήνη, ὧν οὐδὲν γλυκύτερον καὶ πολυτι-
μότερον ἐν τῇ παρούσῃ ἐφημέρῳ ζωῇ, ἐφ'
ὅσον δι' αὐτῶν οὐ μόνον ὁ ἐπίγειος ἡμῶν

βίος καταυγάζεται, ἀλλὰ καὶ ἀνυψούμεθα εἰς
τὴν σφαῖραν τῆς χάριτος καὶ τῆς ἀνεσ-
πέρου μακαριότητος.

Εἰδικώτερον ἡ ἀγάπη καὶ ἡ εἰρήνη συνι-
στᾷ σήμερον περισσότερο πάσης ἄλλης
ἐποχῆς, ἐπιτακτικώτατον αἶτημα· ἀγάπη
ὅμως καὶ εἰρήνη στηριζόμεναι ἐπὶ τῶν θείων
τοῦ Κυρίου ἐντολῶν καὶ τῶν μυσταγωγι-
κῶν ἀρχῶν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἡ ἀγάπη αὕτη καὶ ἡ εἰρήνη δέον,
ὅπως ἀποτελέσωσι καὶ τὴν γραμμὴν τοῦ
ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, κατὰ τὸν ἀνατέλλον-
τα νέον χρόνον. Εἶναι γνωστὸν τοῖς πᾶ-
σιν, ὅτι κινήσεις ὑπόπτου σκοπιμότητος
παρατηροῦνται εἰς τὴν περιοχὴν τῆς ἐλ-
ληνοφώνου Ὁρθοδοξίας· κινήσεις ἐπιδιώκου-
σαι τὸν ἀποχρωματισμὸν τῆς Ἐκκλησίας
ἐκ παντὸς Ὁρθοδόξου στοιχείου καὶ τὴν
ἀπομυστικοποίησιν τοῦ χριστιανισμοῦ.

Αἱ κινήσεις αὗται, ὀφειλόμεναι, προ-
φανῶς, εἰς τὴν νεοκατόρατον Μασσονίαν
θὰ πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῶσιν ἐν ἀγά-
πῃ καὶ εἰρήνῃ, ὧν καρπὸς θὰ πρέπει νὰ

είναι ἡ ἔνωσις, ἐν τῇ περιοχῇ τῶν ἱείων καὶ ἱερῶν κανόνων, ὅλων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν εὐλογημένην παράταξιν τῶν Γνησιορθοδόξων καὶ χλευαστικῶς ἀποκληθέντων παλαιοημερολογιτῶν.

Ἐν ὀνόματι τῆς ἐνώσεως αὐτῆς διακηρύσσομεν, ὅτι εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ θυσιάσωμεν πᾶσαν ἀνθρωπίνην φιλοτιμίαν, νὰ λησμονήσωμεν ἀτυχές παρελθόν, νὰ ἐναγκαλισθῶμεν εἰλικρινῶς ὕβριστὰς καὶ συκοφάντας, ὑπὸ τὸν μόνον ὅρον τῆς θεμελιώσεως τῆς ἐνώσεως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου καὶ τοῦ Ἱεροῦ Πηδαλίου. Ὁλοκληρουμένης τῆς Ἐνώσεως αὐτῆς, δι' ἣν αἰσιοδοχοῦμεν, ὀφείλομεν νὰ τείνωμεν χεῖρα ἀγάπης καὶ εἰλικρινοῦς συνεργασίας καὶ πρὸς τὰ συντηρητικὰ στοιχεῖα, ἐν τῷ χώρῳ τῆς Αὐτοκεφάλου Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἀγωνιζόμενα, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς συγκροτήσεως ἀξιολόγου μαχητικῆς δυνάμεως, πρὸς ἀμυναν τῆς ἀγίας ἡμῶν Ὁρθοδοξίας, ἣν ἐπιβουλεύονται ἅπαντες οἱ δαίμονες τῆς κολάσεως, συνεργαζόμενοι μετὰ τῶν σκοτεινῶν ὁργανώσεων τῆς ἀπιστίας καὶ τοῦ ἐρυθρομέλανος ὕλισμοῦ.

Καὶ ταῦτα πάντα ἐν ὀνόματι τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης, ἅτινα διεμήνυσεν ὁ ἐπὶ γῆς ἐνανθρωπήσας Θεὸς, καὶ τῶν ὑψίστων τῆς Ὁρθοδοξίας συμφερόντων.

Τέλος, ποθεινότατα ἐν Κυρίῳ τέκνα, καλοῦμεν ἅπαντας εἰς πυρετώδη συναγεμὸν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς πατροπαράδοτου τελετῆς τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Θεοφανείων.

Τὸ σύνθημα : Κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Θεοφανείων μόνον οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ κινηθῶσιν ἀσθενεῖς θὰ παραμείνωσιν εἰς τὴν οἰκίαν των. Ἀπαξάπαντες σὺν γυναιξίν καὶ τέκνοις, θὰ κατέλθωσιν εἰς τὸν χώρον τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Θὰ κοινοποιηθῶσιν λίαν ἐγκαίρως κατατοπιστικαὶ ἐγκύκλιοι, ὡς πρὸς τὰς λεπτομερείας τῆς πανδήμου συγκεντρώσεως τῶν Θεοφανείων.

Ἐπιστρατεύομεν ἅπαντας ἐν ὀνόματι τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ χάριν αὐτῆς ἀπαιτοῦμεν καὶ θυσίαν ἀκόμη τοῦ ἡμερομισθίου.

Ἐπιλογίζοντες τὸ παρὸν μήνυμα σὺν ταῖς πατρικαῖς ἡμῶν εὐχαῖς, ἐπευλογοῦμεν καὶ ἅπαντας τοὺς τιμίους καὶ εὐόρκως ἀγωνιζομένους Χριστιανούς, ἱερεῖς, ἐπιτρόπους, διοικητικὰ συμβούλια, συνεργάτας, καὶ συγχωροῦμεν ὅσους τυχὸν ἐξ ὑπερβάλλοντος ζήλου, κατὰ τὸ παρελθόν ἠθέλησαν νὰ πικράνωσιν καὶ νὰ λυπήσωσιν ἡμᾶς.

Ἐπὶ τούτοις διατελοῦμεν καὶ αὐθις μετὰ πατρικῶν εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν·
ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ΓΟΧ Ἑλλάδος ΑΥΖΕΝΤΙΟΣ

ΜΝΗΜΗ ΘΑΝΑΤΟΥ

— Ὁ ἄνθρωπος ποὺ κατορθώνει νὰ ἔχῃ διαρκῶς μπροστὰ στὰ μάτια του τὸν θάνατο, νικᾷ τὴν ὀλιγοφυχία. Ἔλεγε ἓνας Γέροντας στοὺς νεωτέρους ἀδελφοὺς, ποὺ τοῦ ζητοῦσαν λόγο ὠφέλιμο.

Καὶ πάλι, καθὼς ἔγνεθε, τοὺς ἐβεβαίωνε.

— Ὅσες στροφές ἔχει κάνει ὡς τώρα τοῦτο τ' ἀδράχτι, τόσες φορές ἔχω φέρεи στο γοῦ μου τὸν θάνατο.

(Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ)

Ἀπὸ τὴν Πανήγυριν τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Νικολάου Κορυδαλλοῦ.

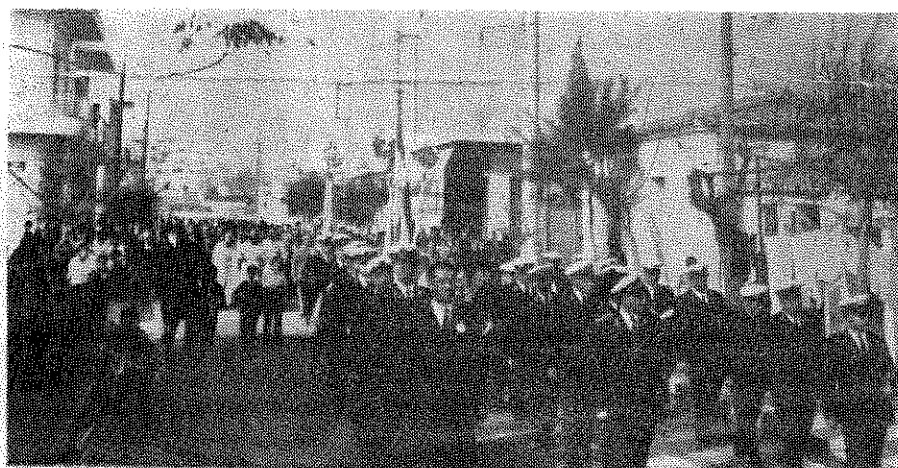

**Ἀπὸ τὸν
πανηγυριὸν**

ἐορτασμὸν τοῦ

Ἀγ. Ἀνδρέου

Περιστερίου

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

Πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν, Πρόεδρον Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μέλη Αὐτῆς

Ἐγγράφον σας ὑπ' ἀριθ. 1440) 1245 ἀπὸ 16 Νοεμβρίου πρὸς Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων. Ἐκφράζω τὴν ἀπορίαν μου, διότι δὲν ἀπαντήσατε σαφῶς ἐπὶ τῶν ἐρωτήσεών μου ὑπ' ἀριθ. 1081 ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου 1966 καὶ 2892 ἀπὸ 17 Ἰουνίου 1965 διαβεβαιωσάντων ὅτιν παρα τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 19289 ἀπὸ 5 Φεβρουαρίου 1966 καὶ 90169 ἀπὸ 10 Ἰουλίου 1965 ἐγγράφων καὶ συγχρόνως τὴν βαθυτάτην λύπην μου διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν, ὃν ἀποδίδετε εἰς τοὺς ἐμμένοντας εἰς τὴν ὀρθὴν Πίστιν τῶν Πατέρων, ὅτι εἶναι παραβάται τῶν Κανόνων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους.

Καὶ σὰς ἐρωτῶ. Μέχρι τοῦ ἔτους 1924 χρονολογίας εἰσαγωγῆς τοῦ θρησκευτικοῦ σχίσματος ἐν Ἑλλάδι εὐρίσκεισθε ἐν παραβάσει καὶ μετὰ τὸ 1924 ἀναγνάντες ἀκολουθήσατε τὴν ὀρθὴν πορείαν; Καὶ ἑτέρα ἐρώτησις. Τὰ Ὁρθόδοξα Πατριαρχεῖα Ἱεροσολύμων, Ρωσίας, Σερβίας καὶ Βουλγαρίας, ὡς καὶ αἱ ἀνεξάρτητοι Ἐκκλησίαι Ἀγίου Ὁρους καὶ Μονῆς

Σινᾶ ὑπόκεινται εἰς κολασμὸν, κατὰ τὴν ἰδικὴν σας ἔκφρασιν, διότι ἀκολουθοῦν τὰ πατροπαράδοτα;

Σὰς παραπέμπω εἰς τὸ ἰσχύον Βασιλικὸν Διάταγμα τοῦ 1923 καὶ τὸ Σύνταγμα τῆς Χώρας, καθὼς καὶ εἰς τὰς ἀποφάσεις καὶ Κανόνας τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων.

Ἴδου τί ἀναφωνεῖ καὶ ἡ τελευταία Οἰκουμενικὴ Σύνοδος.

«Ἡμεῖς τοὺς θεσμοὺς τῶν Πατέρων φυλάττομεν, ἡμεῖς τοὺς προστεθέντας τι ἢ ἀφαιροῦντας ἐκ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀναθεματίζομεν.

Ἡμεῖς κατὰ πάντα τῶν αὐτῶν Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν τὰ δόγματα καὶ τὰ πράγματα κρατοῦντες κηρύσσομεν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μὲ καρδίᾳ μηδὲν προστιθέντες, μηδὲν ἀφαιροῦντες τῶν ἐξ αὐτῶν παραδοθέντων ἡμῖν, ἀλλὰ τούτοις δεβαιούμεθα, τούτοις στηρίζομεθα. Πάντες οὕτω πιστεύομεν, πάντες τὸ αὐτὸ φρονοῦμεν, πάντες συναινέσαντες ὑπεγράψαμεν.

Αὕτη ἡ Πίστις τῶν Ἀποστόλων. Αὕτη ἡ Πίστις τῶν Ὁρθόδοξων. Αὕτη ἡ Πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξεν. Ἡμεῖς τῇ ἀρχαίᾳ θεσμοθεσίᾳ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἐπακολουθοῦμεν.

Ε. ΤΟΜΑΡΑΣ

Βουλευτὴς Ἀττικῆς

Λόγος εἰς τὴν Γέννησιν τοῦ Χριστοῦ

Ἀνέτειλε καὶ πάλιν σήμερον ἡ φωτοφανὴς καὶ περίλαμπρος ἡμέρα τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀνέτειλεν ἡ ἡμέρα, τὴν ὁποίαν ἐώρτασαν καὶ ἐτίμησαν ἑκατομμύρια ἀνθρώπων ψυχῶν διὰ μέσου τῶν αἰώνων.

Διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, καὶ ἐφέτος, ἡ μαγικὴ ἀκτινοβολία τοῦ ἄστρου τῆς Βηθλεὲμ σκορπίζει ἀοράτως τὸ θεῖον φῶς τῆς εἰς τὰς καρδίας τῶν πιστῶν καὶ ὑπενθυμίζει τὸ χαρμόσυτον μήνυμα τῆς φάντης εἰς βλους τοὺς λαοὺς τῆς οἰκουμένης.

Ἀς ἀφήσωμεν τὴν φαντασίαν μας ἐλευθέραν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἐφετεινοῦ ἐορτασμοῦ, νὰ ἀναπαραστήσῃ τὸ ἀσύλληπτον, τὸ ἔξοχον, τὸ ἀνέφικτον, τὸ μοναδικὸν γεγονός τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως. Ἀς μεταφερθῶμεν νοερῶς, μὲ εὐλάβειαν, μὲ ταπεινώσιν, μὲ δέος εἰς τὴν μικρὰν καὶ ἀσήμαντον κωμόπολιν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ ἔθνους, τὴν Βηθλεὲμ.

Βηθλεὲμ! Λέξις, ἡ ὁποία φέρει εἰς τὸν νοῦν μας τὴν σοφὴν πρόρρησιν, τὴν μοναδικὴν προαναγγελίαν:

«Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ Ἰούδα, οὐδ' αὖτις ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡ γούμενος, ὁ σαρκοποιμανεὶ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ»

Ἡ ἀπέριτος, ἡ ταπεινὴ, ἡ ἀσημας Βηθλεὲμ γίνεται ἡ ἐκλεκτὴ ἐκείνη γωνία τῆς γῆς, ὅπου ὁ Θεὸς εὐδοκεῖ νὰ ἐμφανισθῇ ὡς ἄνθρωπος καὶ νὰ ἀποκαλύψῃ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὸ πλήρωμα τῆς Θεότητος.

Ἡ προφητεία τοῦ μεγαλοφωνοτάτου Ἠσαΐου ἐκπληροῦται.

Μία φάνη ἀλόγων εἰς ἓν ταπεινὸν σπήλαιον τῆς Βηθλεὲμ καθίσταται τὸ λίκνον τοῦ Νεογεννήτου Βασιλέως.

Ὡς ἓν ἀδύνατον νήπιον, ὡς ἓν ἀνίσχυρον βρέφος,

εὐδοκεῖ ὁ Προαιώνιος Λόγος τοῦ Πατρὸς νὰ παρουσιασθῇ ἐπὶ τῆς γῆς διὰ νὰ ἀναγεννήσῃ ἡθικῶς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ νὰ τὴν θέσῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς πραγματικῆς εὐδαιμονίας.

Πλήθος στρατιᾶς οὐρανοῦ δοξολογεῖ κατὰ τὴν ἱστορικὴν αὐτὴν νύκτα τὸ Νεογεννῆτον βρέφος μὲ τὸν εὐφρόσυτον καὶ θεσπέσιον ὕμνον τῆς εἰρήνης: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ».

Φωτολαμπρὸς ἐκπρόσωπος τοῦ οὐρανοῦ κόσμου φέρει ἐπὶ γῆς τὸ μήνυμα τῆς ὑπερτάτης χαρᾶς, τὸ θεῖον ἄγγελμα τῆς λυτρώσεως:

«Ἰδοὺ εὐγγελίξομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣ τις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ· ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὃς ἐστὶ Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαβὶδ».

Καὶ οὕτω ὁ ἀγγελικὸς κόσμος ἐπιβεβαιώνει τὴν παλαιὰν προφητείαν:

«Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πλῆθος εἰρήνης» (ψαλμ. σα' 7)

Οἱ ποιμένες τῆς Ἰουδαίας μὲ τὴν ἀπλὴν καὶ ἀκακὸν καρδίαν πρῶτοι προσκυνοῦν τὸ Θεῖον βρέφος.

Καὶ οἱ μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ὑπὸ ἀστέρος ὁδηγούμενοι ἀξιοῦνται ἐκ τῶν πρῶτων νὰ ἴδουν τὸν Νεογεννῆτον Βασιλέα καὶ νὰ τοῦ προσφέρουν τὰ πολύτιμα δῶρα τῶν.

Οἱ ποιμένες καὶ οἱ μάγοι, ἐκπρόσωποι οἱ πρῶτοι τῶν ἀπλῶν καὶ ἀγραμμάτων, ἐκπρόσωποι οἱ δεῦτεροι τῶν σοφῶν καὶ εὐπαιδευτῶν, κλίνουν ταπεινῶς τὸ γόνυ πρὸ τοῦ μοναδικοῦ βρέφους, πρὸ τοῦ ὁποίου ὑπεκλίθησαν εὐλαβῶς πᾶσαι αἱ γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων.

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν ὁνομαστικὴν ἐορτὴν τοῦ Σεβ. Ἀγ. Μαγνησίας κ.κ. Χρυσόστομου εἰς Βόλον.

Οὐδείς ἐγνώριζε, πῶς ἡ γέννησις τοῦ Θεοῦ θρέψους θὰ ἐσήμεαι τὴν ἀπαρχὴν μιᾶς νέας ζωῆς.

Οὐδείς ἐγνώριζε πῶς ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του θὰ ἤρχιζε μία περίοδος ὅλως νέα εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν λαῶν καὶ θὰ ἐπῆρχετο ριζικὴ μεταβολὴ εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων. Οὐδείς ἐγνώριζε, πῶς ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θὰ ἐκήρυττε τὴν ὑψηλοτέραν διδασκαλίαν, ἐξ ὧν ἠκούσθησαν ἐπὶ τοῦ πλανήτου μας.

Οὐδείς ἐγνώριζε, πῶς ὁ Γίος τῆς Παρθένου θὰ προέβαλε καὶ θὰ διεσάλπιζε μίαν διδασκαλίαν, ἡ ὁποία θὰ διέκειτο εἰς τελειοτάτην ἁρμονίαν πρὸς τὴν φύσιν καὶ τὸν νοῦν.

Ὅσα ἐξέφραζον κατὰ καιροὺς τὰ χεῖλη τῶν φιλοσόφων καὶ τῶν εὐπαιδευτῶν, διέψευδεν ὁ βίος των.

Ὅσα ὅμως ἐκήρυξεν ὁ Χριστός, ἐπεσφραγίσθησαν διὰ τοῦ Σταυρικοῦ του θανάτου. Ἐπὶ τὸ πικρὸν ποτήριον διὰ τὴν γὰρ σῶσιν τὸ ἰδανικὸν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης, τὰ ὅποια ἐκήρυξε καὶ ἐδίδαξε εἰς ὅλον του τὸν βίον.

Ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς σήμερον, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἰθύνοντες τὰς τύχας τῶν λαῶν ποθοῦν γὰρ ἐγκαθιδρυθῇ μονίμως ἐπὶ τῆς γῆς ἡ εἰρήνη.

Ὁ διακαέστερος πόθος τοῦ ἀνθρώπου τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος, ὁ ὁποῖος ζῇ εἰς τὴν προσωρινότητά τῆς σήμερον καὶ τὴν ἀβεβαιότητά τῆς αὔριον, εἶναι ἡ πραγματοποίησις τῆς εἰρήνης. Διὰ τὴν παγίωσιν τῆς εἰρήνης γίνονται καθημερινῶς συμβούλια, συνέδρια καὶ τόσαι ἄλλαι προσπάθειαι προσεγγίσεως καὶ συναδελφώσεως τῶν λαῶν.

Πῶς ὅμως τὰ ἔθνη καὶ οἱ ἡγέται τῶν λαῶν ἐπιζητοῦν γὰρ σταθεροποιήσουν καὶ γὰρ θεμελιώσουν τὴν εἰρήνην ἢ ἀλήθεια εἶναι, πῶς προσπαθοῦν διὰ μέσων, τὰ ὅποια ἀναδίδουν ἀκόμη τὴν ὁσμὴν τῆς πυρίτιδος.

Δὲν θέλουν γὰρ παραδεχθῶν, πῶς ἡ εἰρήνη, τὴν ὁποίαν τόσον ποθοῦν, ἐπιθυμοῦν καὶ προσδοκοῦν περισσότερο πάσης ἄλλης ἐποχῆς, τότε μόνον θὰ παγιωθῇ καὶ θὰ θεμελιωθῇ μονίμως ἐπὶ τῆς γῆς, ὅταν ἔλῃ οἰκειοποιηθῶν καὶ θέσουν εἰς ἔμπρακτον ἐφαρμογὴν τὴν διδασκαλίαν τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπου, «τὸ ὅ ἀρχόντος τῆς εἰρήνης».

Αἱ αὐτὸν τὸν λόγον ἐξ ἄλλου, ἅς μὴ τὸ ἀμφισβητοῦμεν, ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Γίον Του ἐπὶ τῆς γῆς.

Καὶ τὸ ἐπιβεβαιῶναι ἡ Ἐκκλησία μας διὰ τοῦ ἐξόχου τῆς τροπαρίου: «Θεὸς ὁ εἰρήνην ἡ Πατήρ οἰκτιρῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν ἄγγελον, εἰρήνην παρὰ χόρτον ἀπέστειλες ἡμῖν».

Ὅτω θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ εἰρήνη, τὴν ὁποίαν ὁ οὐράνιος κόσμος εὐηγγελίσθη ἐπὶ τῆς γῆς, ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἐγεννᾶτο εἰς ἓν ταπεινὸν λίκνον.

Ὅτω θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ εἰρήνη, ὁ διακαὴς πόθος ὅλων τῶν λαῶν καὶ θὰ ἀποδειχθῇ, ὅτι, ὅσα ἐφαλλόν τὰ χεῖλη τῶν ἀγγέλων, ὅταν ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς ἐπαρουσιάζετο εἰς τὸν στίβον τῆς ἀνθρωπότητος δὲν ἦσαν οὐτοπία καὶ ψεῦδος, ἀλλὰ ζῶσα πραγματικότητα: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους θὰ δημοσιεύσωμεν τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων, ἅτινα προσέφερεν εἰς τὸν ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1966 ἐκάστη τῶν Ἱερῶν Μονῶν, τῶν Κοινοτήτων καὶ Παραρτημάτων καὶ ἰδιωτικῶν Ναῶν (ἐνοριῶν) ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος.

Ὅθεν ἀποστείλατε ἐγκαίρως τὴν ὀρισθεῖσαν μικρὰν μηνιαίαν συνδρομὴν σας ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, ὅλα τὰ παραρτήματα, διὰ τὴν γὰρ φέρωμεν εἰς πέρας τὰ ἔργα, τὰ ὅποια θὰ δοξάσουν τὸν ἀγῶνα μας καὶ θὰ ὠφελήσουν τὴν κοινωνίαν.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. Βασιλείου πανηγυρίζει ὁ ὁμώνυμος Ἱ. Ναὸς εἰς ψυχικόν. (Στάσις Κηρύκου), δι' Ἀρχιερατικῆς λειτουργίας.

Τὴν 17 Ἰανουαρίου ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. Ἀντωνίου πανηγυρίζει ὁ ὁμώνυμος Ἱ. Ναὸς εἰς Κουκουδάουνας, δι' Ἀρχιερατικῆς χοροστασίας.

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὸν ἑορτασμόν τοῦ Ἀγ. Νικολάου εἰς τὴν Ἱ. Μοῖν τῶν Σεβ. Διαυλείας κ. Ἀκακίου.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Τὰ ἀγαθὰ τῆς οὐρανίου Βασιλείας

Ἡ σκέψις λοιπὸν τῶν ἁμαρτιῶν σου νὰ σὲ γεμίξῃ φόβος, ὥστε θὰ νὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἢ φοβερὴ νὰ εὗρεθῇ στήν μερίδα τῶν μακαρίων. «Τότε στήσεται ἐν παρρησίᾳ πολλῇ ὁ δίκαιος κατὰ πρόσωπον τῶν θλιφάντων αὐτόν, καὶ τῶν ἀθετούντων τοὺς λόγους αὐτοῦ» (Σοφ. Σολ. ε' 1).

Τότε αὐτὸς ποὺ σήμερον ταπεινὰ ὑποτάσσεται θὰ πάρῃ τὴν ἐξουσίαν νὰ δικάσῃ. Τότε ὁ πτωχὸς θὰ εὕρῃ τὴν ἀνάπαυσίν του καὶ ὁ υπερήφανος τὸν δίκαιο κολασμὸ του. Τότε θὰ φανερωθῇ, ὅτι ἐκεῖνοι ποὺ σ' αὐτὸν τὸν κόσμον ἦσαν «μωροὶ διὰ Χριστόν», αὐτοὶ ἦσαν οἱ πραγματικοὶ σοφοί.

Τότε θὰ εἶναι τῶν εὐσεβῶν ἡ χαρὰ καὶ τῶν ἀσεβῶν ἡ κατάθλιψις. Τότε οἱ τωρινέες μας λύπες, θὰ καρποφορήσουν χαρὰ «καὶ πᾶσα ἀγομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς» (Ψαλ. 106, 42).

Τότε ἡ ταλαίπωρη σάρκα μας ποὺ τόσες θλίψεις ὑπέφερε θὰ θριαμβεύσῃ. Τότε τὰ ράκη τῶν δικαίων θὰ λάμπουν ἐνῶ τὰ πολύτιμα ἐνδύματα τῶν ἀδίκων θὰ ἀμαυρωθοῦν.

Τότε θὰ εἶναι μεγαλύτερα ἢ τιμὴ τῆς πτωχῆς

τρώγλης, ἀπὸ τὸ δόλοφωτο ἀνάκτορο. Τότε ἡ ὑπομονή μας θὰ δικαιωθῇ. Τότε ἡ ταπεινὴ ὑπακοή θὰ μᾶς ἀνεβάσῃ σὲ ὕψη δόξης ἀπροσμέτρητα. Τότε θὰ ἐννοήσουμε σὲ βλῆ τὴν πληρότητα τῆς τῆν χαρὰ τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως. Τότε θὰ ἐκτιμηθῇ ἡ ἀφιλαργυρία καὶ θὰ εὗρεθῇ ἀνωτέρα ἀπὸ βλα τὰ πλοῦτη τοῦ κόσμου.

Τότε θὰ ἰδῇς τὸ μισθὸ τῶν εὐσεβῶν προσευχῶν σου. Τότε θὰ ἀντικρύσῃς τὴν ἀξία τῆς σιωπῆς μάλλον, παρὰ τῆς ἀνώφελης φλυαρίας. Τότε θὰ ἀπολαύσῃς τὴν ὠφέλεια ποὺ θὰ σοῦ δώσουν τὰ καλὰ ἔργα καὶ ὅχι οἱ ὠραῖοι ἀκαρποὶ λόγοι. Τότε θὰ ἰδῇς τὴν γλυκύτητα τῆς αὐστηρῆς καὶ ἐν μετανοίᾳ ζωῆς, ποὺ κανένα θείλητρο τοῦ κόσμου δὲν μπορεῖ νὰ συγκρίθῃ μαζί της.

Γιὰ βλα αὐτὰ πρέπει ἐδῶ νὰ ὑποφέρῃς θλίψεις καὶ δοκιμασίες, ὥστε ἐκεῖ νὰ ἀναπαυθῇς καὶ νὰ ἀναπνεύσῃς.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀπολαύσῃς καὶ τὴν κοσμικὴ καὶ τὴν οὐράνια χαρὰ. Τὸ ἓνα ἀποκλείει τὸ ἄλλο.

Σὲ τί θὰ σὲ ὠφελήσουν οἱ ἰσόβιες ἔστω τιμὲς καὶ ἀπολαύσεις; "Ὅλα εἶναι μάταια ἔξω ἀπ' τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ. "Ὅποιος μὲ βλῆ τοῦ τῆν καρδίαν ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, οὔτε θάνατο φοβάται, οὔτε τιμωρία,

ΕΥΛΟΓΙΑ ΒΡΕΦΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΩΝ ΕΝ ΔΡΑΜΑ

Ἐπὶ τῇ ἐτήσιᾳ ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνοιο προστάτου τῶν Βρεφῶν καὶ τῶν μικρῶν παίδων, ἐτελέσθη ἡ καθιερωθεῖσα Ἱερὰ τελετὴ τῆς Εὐχολογίας τῶν Βρεφῶν καὶ Παίδων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῶν Ἁγίων «Τριῶν Ἱεραρχῶν» Γ. Ο. Χ. Δράμας λειτουργοῦντος τοῦ Αἰδου. Πρωθιερέως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, Μιχ. Ν. Σαββοπούλου. Ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἐγένετο Ἱερὰ Λιτανεία καὶ διανεμήθησαν ἅγιοι Εἰκόνες καὶ γλυκίσματα. Τὴν Ἱερὰν τελετὴν ἐτίμησαν καὶ πολλοὶ μητέρες μὲ τὰ βρέφη των. Ἀνωτέρω στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν Ἱερὰν τελετὴν.

ούτε κρίσι, ούτε κόλασι. Ζή κοντά στο Θεό. Ο άμαρτωλός όμως τρέμει και στή σκέψι ακόμη του θανάτου.

Το καλύτερο θά ήταν να συγκρατούμεθα από την άμαρτία για την αγάπη του Θεού, αν όμως αυτή άτονή μέσα μας, ως μας συγκρατή τουλάχιστον ο φόβος Του.

Αυτός που βγάξει από μέσα του τον φόβον του Θεού, ξεφεύγει από τον ίδιο δρόμο και σύντομα μπλέκεται στις παγίδες του Σατανά.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟΥ

Όταν ο Μέγας Άρσένιος αρρώστησε και κατάλαβε, πώς είχε φτάσει πιά στο τέρμα της επίγειας ζωής του, άρχισε να κλαίη.

— Φοβάσαι, Άββά; τον ρώτησαν μ' άπορία οι μαθηταί του.

— Αυτός ο φόβος, τέκνα, δέν έλειψε στιγμή από την καρδιά μου, άφ' ότου έγινε Μοναχός, αποκρίθηκε ο μεγάλος φίλος του Θεού κι' έκλεισε για πάντα τα σφά χείλη του.

Να θυμάσαι συχνά την μελλοντική κρίσι, συμβουλεύει και ο Άββάς Ευάγγριος. Μή ξεχνάς ποτέ την έξοδό σου από το γήινο κόσμο και δέ θά σφάλλη ή ψυχή σου.

Τρία πράγματα μέ συγκλονίζουν, άδελφοί, έλεγε ο Άββάς Ηλίας. Ο χωρισμός της ψυχής από το σώμα, ή εμφάνισή μου ενώπιον του άδικάστου Κριτού και ή έναντίον μου καταδικαστική απόφασις.

Άν καίη μέσα στή ψυχή σου, σάν αναμμένη λαμπάδα, ή επιθυμία της Ουρανίου Βασιλείας, να είσαι βέβαιος, πώς γρήγορα θά γίνης κληρονόμος της, μάς λέγει ο Άββάς Υπερέχιος.

Μή θαυμάζης, άδελφέ, έλεγε σ' ένα νέο Μοναχό κάποιος Γέροντας, όταν άκους να σου λέγουν πώς, ενώ είσαι άνθρωπος, πρέπει ν' αγωνιστής να γίνης Άγγελος συλλογίσου, πώς ο Παντοδύναμος Θεός υπόσχεται στους αγωνιστάς δόξαν Ίσαγγελον.

Άν ο χριστιανός, έλεγε ο Άγάθων, έφερνε κάθε στιγμή στο νοῦ του την κρίσι που ακολουθεί τον θάνατο, δέ θ' αμάρτανε με τόσο εύκολία.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ανακοινούται, ότι πᾶσα ἀποστελή χρημάτων είτε διὰ ὀφειλὴν συνδρομῶν ἡμερησίου ἢ διαφόρους ἄλλας εἰσφορὰς πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος δέον ἀπευθύνεται, διὰ Ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ΜΟΝΟΝ, πρὸς τὸν Ταμίαν Ἀρχιμ. ΜΕΓΚΟΥΡΙΟΝ ΚΑΛΟΣΚΑΜΗΝ, δὲδς Κανιγγος 32 — Ἀθῆναι 147.
(Ἐν τῶν Γραφείων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.)

Ἀπὸ τὴν πανήγυριν τοῦ Ἀγ. Μεγ. Μηνᾶ εἰς τὰ Βίλλια - Ἀττικῆς

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ πρόεδροι τῶν ἐνοριῶν καὶ Κοινοτήτων, ὅπως ἀποστείλωσι μέχρι τέλους Ἰανουαρίου, τοὺς μὴ τυχόν διατεθέντας ἡμεροδείκτας τοίχου, λόγῳ μεγάλης ζητήσεως τούτων.

Ἐπίσης καὶ τὰς μηνιαίας συνδρομὰς των μέχρι τέλους τοῦ ἔτους, προκειμένου νὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὴν ἐφημερίδα μας.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἱ. Συνόδου

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ

ὑπὸ τοῦ Σεβ. Σαλαμίνοσ κ. Γεροντίου ἐχειροτονήθη διαδοχικῶς εἰς Ἀναγνώστην, Ὑποδιάκονον καὶ Διάκονον, ὁ Μοναχός Δανιὴλ Καραδάκης ἐκ Πόρου Τριζηνίας τὴν 6.12.66 εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγ. Νικολάου Ἀχαρνῶν (Μενιδίου).

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32-ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 628-280

Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς
ὑπεύθυνος Συντάξεως Γεώργιος Κόττης
Κανιγγος 32, Ἀθῆναι 147

✠

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Ἑσωτερικοῦ :	Ἑξάμηνος δραχμὰς	15.—
»	Ἐτησίᾳ	30.—
Ἑξωτερικοῦ :	Ἑξάμηνος δολλάρια	2
»	Ἐτησίᾳ	4

Τιμὴ Φύλλου δραχ. 1

Σεχονοτα και ΚΡΙΣΕΙΣ

Ἡ συμμετοχή τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ.
Ἑλλάδος εἰς τὸ βαρὺ πένθος
δ' αὐτὸ ναυάγιο τοῦ «Ἡρακλείου»

ΨΗΦΙΣΜΑ

Πένθους καὶ ἀδελφικῆς συμπαραστάσεως διὰ τὰ θύματα τοῦ τραγικοῦ ναυαγίου τοῦ «Ἡρακλείου».

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, συνελθοῦσα ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτῆς, τὴν 10-11.66, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ τραγικοῦ καὶ πολυνέκρου ναυαγίου τοῦ ὀχηματῶντος «Ἡρακλείου» καὶ ἀκούσασα τοῦ Προέδρου αὐτῆς κ.κ. Αὔξεντιου.

ΨΗΦΙΣΜΑ

1) τὴν συμμετοχὴν τῆς ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. εἰς τὸ Παγγελλήνιον πένθος.

2) Τὴν ἐκφράσιν συλλυπητηρίων πρὸς τὴν Σεπτὴν Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν Κρήτης καὶ τοὺς ἐν τῇ Κυβερνήσει Κρήτης Ὑπουργούς.

3) Τὴν ἀποστολὴν 5.000 δραχ. εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Κρήτης, ὡς συμμετοχὴν εἰς τὸν ἔρανον ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν θυμάτων.

4) Τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς Ὁρθοδόξιας» καὶ τὴν «Βραδυνήν».

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος

Ὁ Πρόεδρος
Ἀρχ) πρὸς Αὔξεντιος

Τὰ Μέλη
Ὁ Μαγνησίας Χρυσόστομος
Ὁ Διαυλείας Ἀκάκιος
Ὁ Σαλαμίνος Γερρόντιος

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Μητροπολίτην Κρήτης Εὐγένιον Ἡράκλειον Κρήτης.

ΔΩΡΕΑ 30,000

Ὁ Ἀρχιμ. Ἐφραίμ Ἱερ. προϊστάμενος τοῦ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος Detroit Mich. Ἀμερικῆς, ἀπέστειλε εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν τσέκ 1.000 δολλαρίων τοῦ ἐκλεκτοῦ ὁμογενοῦς κ. Λυκούργου Μαρινάκου ὑπὲρ τοῦ τυπογραφείου, εἰς μνήμην τῆς συζύγου του Γεωργίας.

Ὑπάρχουν λοιπὸν καὶ νέοι Ζωσιμάδες εἰς τὸν κόσμον, ὡς ὁ κ. Λυκούργος, οἱ ὁποῖοι τιμοῦν ὄχι μόνον τὸ ὄνομά των ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἀλλὰ καὶ τὸ εὐλογημένον ἑλληνικὸν ἡμῶν ἔθνος. Συγχαίρομεν ἐγκαρδίως τὸν ἐξαίρετον τοῦτον ἄνδρα καὶ εὐχόμεθα τὸ παρὰ δειγμά του νὰ εὖρη μιμητὰς εἰς τὴν ὀλιστικὴν αὐτὴν ἐποχὴν, ἵνα ἐν οὐρανοῖς θησαυρίσουν ἑκατονταπλασίονα.

Ὑπουργὸν Συγκοινοῦ Μητροπολίτην Ἐνταῦθα

Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης Στεφανᾶκην »

Ὑπουργὸν Ἐμπορίου Κοθρὴν »

Ἐκφράζομεν θλίψιν Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος διὰ τραγικὰ θύματα ναυαγίου στόπ. Κύριος ἀναπαύσῃ πνιγέντας παρηγορήσῃ δὲ οἰκογενεῖας των.

Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. Αὔξεντιος

Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Κρήτης Εὐγένιον

Ἡράκλειον — Κρήτης

Εἰς Ἐθνοτράπεζαν Ἑλλάδος κατεθέσαμεν ἐπ' ὀνόματί σας 5.000 δραχ.στόπ. Συμμετοχὴ εἰς ἔρανον ὑπὲρ οἰκογενειῶν θυμάτων τραγικοῦ ναυαγίου Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος στόπ.

Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. Αὔξεντιος

Ἀπὸ τὴν ἐορτὴν τοῦ
Ἀγ. Νικολάου Ἀχαρνῶν
(Μενιδίου).